

Příběh sněhové vločky

Štěpán Vladík, 8. A (2. místo)

Víme, jak to chodí. Jednou za sto let nám sem nasněží. Jednou za sto deset let nám tu ten sníh i zůstane. Když sněží, tak padají sněhové vločky. A o jedné vám budu vyprávět.

To se nám v Česku objevil sníh. A z nebe sem spadla jedna sněhová vločka, jejíž jméno bylo Vločka. Myslela si, že si v klidu spadne a roztaje, ale vítr ji zachránil a odfoukl ji až do Alp. Tam byla zima a ona mohla v klidu žít. Myslela si, že tady bude po zbytek svého života, ale vítr jí chtěl ukázat celý svět. Nejdříve ji vzal na Sibiř. To si to tak vítr s Vločkou letěly na Sibiř a vítr jí řekl: „Když už tu tak spolu letíme, tak bych se mohl představit, já jsem Karel,“ řekl vítr Karel. Vločka se tedy taky představila: „Já jsem Vločka,“ řekla mu. Když dorazily na Sibiř, chtěly se podívat do Moskvy. Tam se jim nelíbilo, tak se vydaly do Londýna. Tam zase přšelo a Vločka se nesmí namočit. Dlouho přemýšlely kam a pak Vločce Karel vyprávěl o Africe a o Egyptě, o pyramidách a velbloudech, ale i o tom, že tam nikdy žádná sněhová vločka ještě nebyla. Vločka řekla: „Karle, já budu první vločka, která se podívá do Egypta.“

Karel jí to rozmlouval, ale Vločka si nedala říct. Tak ji tam Karel odvanul a sotva ucítla to pražící slunce a to teplo, roztála. Karel byl smutný. Po čase si našel nové kamarádky vločky, spolu pak procestovali celý svět, kromě Egypta.